

L'entrada de Romania i Bulgària a la Unió Europea ha representat un nou impuls per als partits d'extrema dreta que, amb l'augment del nombre de diputats, han pogut crear un grup parlamentari propi a Estrasburg. Els altres partits, amb resignació i desconfiança alhora, no descarten fer un front comú per barrar el pas als extremistes.

L'extrema dreta, a l'assalt d'Europa

Curiosament, aquells que s'oposen més aferrissadament a l'ampliació de la Unió Europea, i que hi votaren en contra, són ara els que n'han sortit més beneficiats. Els partits d'ultradreta, alguns d'ells oposats fins i tot a l'existència mateixa de la Unió, han aconseguit tornar a tenir grup parlamentari propi a Estrasburg, un fet que no es donava des del 1994, quan l'ultradretà francès Jean Marie Le Pen no va aconseguir prou diputats en les eleccions europees per mantenir el grup que havia constituït deu anys abans. Aquesta vegada, però, la incorporació de Romania i Bulgària a la UE a principi del 2007 ha aportat 6 nous diputats d'extrema dreta al Parlament europeu, de manera que, sumats als que ja hi havia, han arribat a la xifra de 20, requisit mínim per a la constitució d'un grup parlamentari, juntament amb el fet que aquests vinguin de sis països diferents. El nou grup ha adoptat un nom bastant significatiu: Identitat-Tradició-Sobirania (ITS). Entre les seves principals reivindicacions figura el "reconeixement dels interessos nacionals, el compromís amb els valors cristians i el respecte per la família i la tradició de la civilització europea". Sense embuts, els membres d'ITS argumenten, en defensa del seu caràcter democràtic, que representen 23 milions d'uropeus.

Això no obstant, encara que aparentment puguin semblar inofensives, les dues noves formacions d'extrema dreta que han entrat al Parlament, el Partit de la Gran Romania, amb cinc diputats, i la coalició búlgara Attack, que n'aporta un, han mostrat durant els darrers mesos, formant part de les delegacions d'observadors dels seus respectius paï-

Corneliu Vadim Tudor, president del partit ultranacionalista Partit de la Gran Romania, una de les noves organitzacions d'ultradreta que ha entrat al Parlament europeu.

sos, una actitud xenòfoba i racista. El búlgar Stoianov, líder d'Attack, va comentar la seva disconformitat respecte a la nominació de Livia Jaroča com a parlamentària de l'any 2006. "Al meu país hi ha desenes de milers de dones gitanes més guapes que aquesta i, fins i tot, se'n pot comprar alguna de dotze o tretze anys per casar-s'hi", va dir Stoianov. A més, coincidint amb la constitució del nou grup parlamentari, el cap de files de la ultradreta búlgara va aprofitar per carregar contra l'"establishment" jueu que, segons ell, tracta els jueus com si fossin "peons d'escacs".

Bruno Gollnisch, un home controvertit

El president d'Identitat-Tradició-Sobirania, Bruno Gollnisch, va néixer a Neully-sur-Seine, al nord de França, el 1950, i és besnet d'un republicà moderat que fou ministre durant la Tercera República, a final del segle XIX. Va llicenciar-se en dret el 1978 i va exercir d'advocat abans d'entrar de ple en la política.

Tot i els cinc diputats que aporta el Partit de la Gran Romania, el pes del nou grup parlamentari el continuarà portant el Front Nacional francès de Jean Marie Le Pen, no debades el seu lloctinent, Bruno Gollnisch, serà el president d'ITS. Com Le Pen, Gollnisch s'ha guanyat a pols la seva reputació com a extremista. En aquest moment, de fet, és a l'espera d'una resolució judicial per una suposada negació de l'Holocaust jueu. Els partits que formen part d'ITS, malgrat tot, rebutgen el qualificatiu d'extrema dreta, tot i que obertament defensen postulats més propis d'aquest corrent ideològic, com ara el rebuig a l'arribada de nous immigrants a Europa.

Avantatges significatius. Pel sol fet d'haver-se constituït, el grup ITS gaudirà d'una sèrie d'avantatges significatius que li conferiran més poder, començant, en primer lloc, per una millora substancial del finançament. Així, d'entrada, ITS rebirà un milió d'euros suplementari pel fet de formar grup, xifra que representa un increment del 30% dels ingressos que els partits que el formen rebien separadament. A més, ITS disposarà d'un vicepresident, cosa que els permetrà influir en els debats parlamentaris i en l'establiment de l'ordre del dia, com també en la presentació d'esmenes. En definitiva, els partits d'ultradreta tindran més minuts per intervenir i més presència "mediàtica". El diputat Dimitri Stoianov ho va deixar ben clar, l'ITS havia aconseguit travessar el llindar del poder: "A partir d'ara, tindrem més temps per parlar als plenis i obtindrem presidències i més posicions a les comissions", va dir. El president d'ITS,

L'ultradretà francès Jean Marie Le Pen, líder del Front Nacional, es recolza a la cadira del seu número dos a Europa, Bruno Gollnisch, president del grup Identitat-Tradicció-Sobirania (ITS), en el plenari del Parlament celebrat a Estrasburg el passat 16 de gener.

El 1984 va esdevenir secretari departamental del Roine del Front Nacional, formació de la qual fou nomenat secretari general l'octubre del 1996. Des del 1989 és diputat al Parlament europeu i ha estat durant molts anys conseller regional del Roine-Alps. A França és bastament considerat per la premsa i per institucions relacionades amb l'anàlisi política com un dirigent d'extrema dreta, tot i que ell en discrepa. Tanmateix, la llista de polèmiques relacionades amb el racisme i

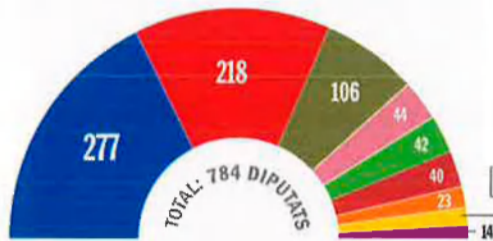
la xenofòbia en què Gollnisch ha estat embolicat és prou llarga. Unes declaracions fetes l'any 2004 en què negava l'Holocaust jueu van provocar que l'expulssessin de la Universitat de Lió i posteriorment van ser la raó de l'obertura d'un procés judicial contra ell. A final del 2005 el Parlament europeu va anul·lar la seva immunitat parlamentària. La simpatia del president d'ITS vers els nazis, de fet, arrenca de lluny. L'any 1987, Gollnisch va qualificar d'espectacle el ju-

dici de Klaus Barbie, un antic cap de la Gestapo, a la vegada que parlava de les cambres de gas com "un detall de la història". Tres anys després, Gollnisch va convidar a Lió Franz Schönhuber, que havia estat un dels líders del partit d'extrema dreta alemany Die Republikaner i membre de les SS. Més recentment, el 2002, Gollnisch va defensar obertament l'editor Jean Plantin, condemnat per publicar articles on es negava l'Holocaust en una revista.

Composició del Parlament europeu

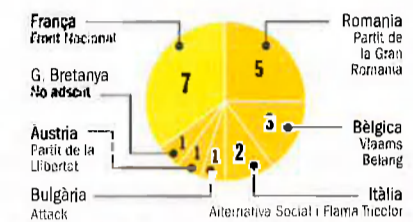
REPARTIMENT DELS DIPUTATS

- Partit Popular Europeu i dels Demòcrates Europeus
- Partit Socialista Europeu
- Aliança dels Liberals i dels Demòcrates per Europa
- Unió de l'Europa de les Nacions
- Verds/Aliança Lliure Europea
- Esquerra Unida Europea-Esquerra Verda Nòrdica
- Independència/Democràcia
- Identitat-Tradicció Sobirania
- No adscrits

BLOC IDENTITAT-TRADICIÓ- SOBRANIA

Procedència dels membres

SIS PARTITS I UN INDEPENDENT

FRONT NACIONAL
França
 Aporta set diputats: Jean Marie Le Pen, Bruno Gollnisch, Marine Le Pen, Carl Lang, Fernand Le Rachinel, Jean-Claude Martinez i Lydia Schenardi. LFN es va constituir com a partit l'any 1972. El seu líder i fundador, Jean Marie Le Pen, ha estat processat per racisme i antisemitisme. En l'actualitat disposa del suport del 12% de l'electorat francès.

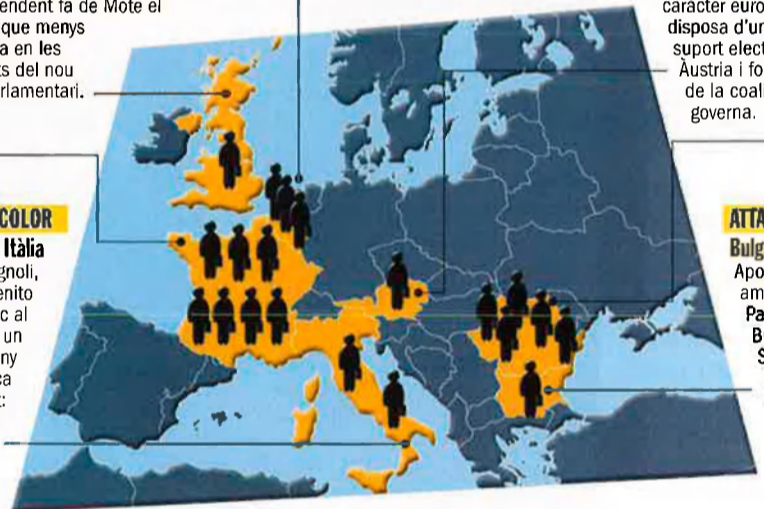
NO ADSCRIT
Gran Bretanya
 El diputat anglès Ashley Mote forma part de l'ITS com a independent. Anteriorment era membre del Partit de la Independència d'Anglaterra, però en va ser expulsat el 2004 després que fos perseguit per la justícia per frau. La condició d'independent fa de Mote el diputat que menys participa en les activitats del nou grup parlamentari.

VLAAMS BELANG
Bèlgica
 Aporta tres diputats: Franck Vanhecke, Koenraad Dillen i Philip Claeys. L'interès flamenc, format el 2004, defensa la independència de Flandes i es caracteritza per un discurs contra la immigració. El seu precedent, el Vlaams Block, nascut als anys setanta, va ser declarat com una organització racista per la justícia belga. A Bèlgica té un suport del 24%.

PARTIT DE LA LLIBERTAT
Austria
 Aporta un diputat: Andreas Moelzer. Anteriorment havia estat expulsat del partit a causa de les discrepàncies amb el líder, Joerg Haider, però quan aquest va abandonar el partit el 2005, Moelzer hi va retornar. El Partit de la Llibertat, de caràcter eurosceptic, disposa d'un 10% del suport electoral a Àustria i forma part de la coalició que governa.

PARTIT DE LA GRAN ROMANIA
Romania
 Aporta cinc diputats: Daniela Buruiana, Eugen Mihaescu, Viorela Moisuc, Petre Popenga i Cristian Stanescu. Aquest partit, amb un discurs basat en l'atac a la minoria hongaresa del seu país i contra els gitanos, va aconseguir l'11% dels vots en les darreres eleccions a Romania. El seu líder és Corneliu Vadim Tudor.

ALTERNATIVA SOCIAL i FRAMA TRICOLOR
Itàlia
 Mussolini i Luca Romagnoli, respectivament. La néta de Benito Mussolini va aconseguir un lloc al Parlament europeu amb només un 1,2% dels vots en les eleccions. L'any passat va provocar una greu polèmica relacionada amb l'homosexualitat: va declarar que "val més ser feixista que marieta".

ATTACK
Bulgària
 Aporta un diputat: Dimitri Stoianov, que amb 23 anys és el membre més jove del Parlament europeu. Attack proposa una Bulgària monòtica. El seu líder, Volen Siderov, va aconseguir el segon lloc en les eleccions presidencials búlgares, celebrades el 2006, amb un 24% dels vots. Attack ha estat acusat repetidament de xenofòbia i menyspreu a les minories.

Bruno Gollnisch, per la seva banda, assegurarà que el nou grup seria la "consciència" del Parlament, i afegia: "Serem els defensors vigilants dels pobles i les nacions d'Europa que desitgen un continent europeu i una civilització molt més gran." Sigui com sigui, els parlamentaris contraris a la presència d'aquest nou grup lamenten que el reglament intern del Parlament europeu permeti una representació dels partits d'extrema dreta molt més elevada de la que disposen en els seus països respectius.

Un cordó sanitari. Per aquestes raons, la resta de formacions polítiques del Parlament han reaccionat amb una

barreja d'estupor i disconformitat. El president sortint de la institució, Josep Borrell, no va estar-se de mostrar-se disgustat per la creació d'aquest grup parlamentari d'ultradreta poc abans de ser rellevat en el càrrec. De la mateixa manera, un portaveu dels conservadors britànics al Parlament europeu es queixava que l'extrema dreta "vol fer fracassar tot allò que la resta de partits fa per fer avançar Europa". Al seu torn, un altre portaveu, el del grup dels Verds, afirmava que el grup ITS representa "l'antítesi dels valors que el Parlament defensa".

Per això, Martin Schulz, cap del grup socialista, el segon grup del parlament, va suggerir la possibilitat de crear una

mena de "cordó sanitari", és a dir, un acord entre les altres formacions parlamentàries que permeti barrar el pas als membres d'ITS dels càrrecs rellevants. "No podem deixar que el Parlament, que simbolitza la integració d'Europa, caigui en mans d'aquells que neguen els valors europeus", va assenyalar Schulz. Davant d'aquesta proposició, Bruno Gollnisch, el cap més visible d'ITS, no es va estar de mostrar-se d'acord amb l'exprimer ministre italià Silvio Berlusconi, quan aquest comparava, fa uns mesos i des de la mateixa tribuna del Parlament, Martin Schulz amb un *capo* dels camps de concentració nazis.

Xevi Camprubi